

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 10 października 1964 r.

Nr 68

TREŚĆ:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

317 —	Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 września 1964 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ogłoszenia przejść granicznych lądowych przeznaczonych dla ruchu granicznego, rodzajów ruchu granicznego przez te przejścia oraz przez przejścia graniczne morskie i lotnicze, jak również w sprawie czasu otwarcia przejść granicznych	601
318 —	Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 3 lipca 1964 r. w sprawie zmian w organizacji niektórych urzędów celnych	601
319 —	Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 30 lipca 1964 r. w sprawie zasad opracowania programu organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż i gałęzi gospodarki społecznionej oraz regionów	602

317

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 18 września 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ogłoszenia przejść granicznych lądowych przeznaczonych dla ruchu granicznego, rodzajów ruchu granicznego przez te przejścia oraz przez przejścia graniczne morskie i lotnicze, jak również w sprawie czasu otwarcia przejść granicznych.

Na podstawie art. 6 ust. 2 dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o ochronie granic państwowych (Dz. U. z 1956 r. Nr 9, poz. 51 i z 1959 r. Nr 27, poz. 168) oraz § 1 ust. 2 i § 2 pkt 1 uchwały nr 349 Rady Ministrów z dnia 30 sierpnia 1961 r. w sprawie określenia przejść granicznych przeznaczonych dla ruchu granicznego (Monitor Polski Nr 70, poz. 298) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 stycznia 1962 r. w sprawie ogłoszenia przejść granicznych lądowych przeznaczonych dla ruchu granicznego, rodzajów ruchu granicznego przez te przejścia oraz przez przejścia graniczne morskie i lotnicze, jak również w sprawie czasu otwarcia przejść granicznych (Monitor Polski Nr 8, poz. 26), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

- a) w pkt 1 wyrazy „(tylko turystyczny)” w odniesieniu do przejść granicznych Chyżne i Jakuszyce zastępuje się wyrazem „towarowy” oraz skreśla się wyrazy „Kasprowy Wierch, piesze, osobowy (tylko turystyczny)”;

b) w pkt 2 po wyrazach „Gubin, kolejowe, towarowy” dodaje się wyrazy „Kołbaskowo, drogowe, osobowy, towarowy”;

c) w pkt 3 skreśla się wyraz „osobowy” w odniesieniu do przejścia granicznego Dorohusk, a w odniesieniu do przejścia granicznego Medyka po wyrazach „kolejowe, osobowy, towarowy” dodaje się wyrazy „drogowe, osobowy, towarowy”;

2) w § 2:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „Kasprowy Wierch — od 15 maja do 30 września w godzinach 8—19”, a po wyrazach „Chyżne — od 1 maja do 31 października w godzinach 6—19” dodaje się wyrazy „od 1 listopada zaś do 30 kwietnia w godzinach 8—18”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Drogowe przejścia graniczne Terespol i Medyka otwarte są codziennie w godzinach 7—21”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

318

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 3 lipca 1964 r.

w sprawie zmian w organizacji niektórych urzędów celnych.

Na podstawie art. 16 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 ust. 2 zarządzenia Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 12 września 1962 r. w sprawie zniesienia i zmian w organizacji niektórych urzędów celnych (Monitor

Polski Nr 75, poz. 350) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 1 skreśla się wyraz „Chyżnem”,
- 2) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
 - „3) oddziału w Chyżnem — należy sprawowanie kontroli celnej obrotu towarowego z zagranicą w ruchu osobowym i towarowym.”

§ 2. 1. Tworzy się w Medyce oddziały Urzędu Celnego w Żurawicy, kolejowy i drogowy. Do zakresu ich działania

należy sprawowanie kontroli celnej obrotu towarowego z zagranicą w ruchu osobowym i towarowym.

2. Oddziały w Medyce czynne są codziennie: kolejowy — przez całą dobę, drogowy — w godzinach od 7 do 21.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Zagranicznego: *W. Trąmpczyński*

319

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU NAUKI I TECHNIKI

z dnia 30 lipca 1964 r.

w sprawie zasad opracowania programu organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż i gałęzi gospodarki uspołecznionej oraz regionów.

Na podstawie § 7 uchwały nr 225 Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż i gałęzi gospodarki uspołecznionej oraz regionów (Monitor Polski Nr 55, poz. 261) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się „Wytyczne w sprawie metod i trybu opracowywania programów organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż i gałęzi gospodarki uspołecznionej oraz regionów” stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zasady i tryb włączania zadań, środków i efektów programu organizacyjno-technicznej rekonstrukcji branż i regionów gospodarczych do perspektywicznych i wieloletnich planów rozwoju oraz do rocznych narodowych planów gospodarczych regulują ogólne przepisy dotyczące trybu opracowania wymienionych planów.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki: *E. Szyr*

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 30 lipca 1964 r. (poz. 319).

WYTYCZNE W SPRAWIE METOD I TRYBU OPACOWYWANIA PROGRAMÓW ORGANIZACYJNO-TECHNICZNEJ REKONSTRUKCJI BRANŻ I GAŁĘZI GOSPODARKI USPOŁECZNIONEJ ORAZ REGIONÓW

Aktualna struktura organizacyjna i techniczna krajowej bazy ekonomicznej (rozmieszczenie obiektów gospodarczych, ich rozmiary, rodzaj posiadanego parku maszynowego, profil produkcyjny, powiązania organizacyjne i kooperacyjne, poziom techniki i organizacji oraz system funkcjonowania) ukształtowała się w znacznej mierze w okresie przedwojennym, charakteryzującym się przypadkowością rozwoju gospodarki indywidualnej, lub też w pierwszych latach powojennych, odznaczających się prowadzoną w pośpiechu odbudową gospodarki ze zniszczeń wojennych.

W konsekwencji, w strukturze większości branż, gałęzi gospodarczych i regionów oraz w systemie ich funkcjonowania i zarządzania obserwuje się szereg niekorzystnych zjawisk obniżających efektywność społecznego gospodarowania, np. w przemyśle: nadmierne rozproszenie i rozdrobnienie zakładów, dekoncentrację przedsiębiorstw tej samej branży i podporządkowanie ich różnym organom nadrzędnym, przestarzały park maszynowy i przestarzałą technologię produkcji, wadliwą rejonizację, lokalizację i kooperację, niewłaściwy podział produkcji pomiędzy zakłady, niedostatecz-

ny poziom specjalizacji, koncentracji i unifikacji produkcji oraz jakości wyrobów, niewykorzystywanie rezerw produkcyjnych i surowcowych, a zwłaszcza surowców miejscowych, zastępczych i wtórnych, nieuzasadnioną rozbudowę oddziałów pomocniczo-produkcyjnych i ogólnousługowych w poszczególnych zakładach — przy niedostatecznym wykorzystaniu rezerw istniejących w oddziałach o podobnym profilu produkcyjnym lub usługowym, znajdujących się w innych, nieraz sąsiadujących zakładach, a zwłaszcza rezerw pracy wielozmianowej lub ciągłej itp.

Wobec braku kompleksowych koncepcji uporządkowania istniejącej struktury gospodarczej założenia rozwojowe branż i regionów kładły dotychczas niedostateczny nacisk na eliminację wymienionych zjawisk, racjonalizację swej struktury i wykorzystywanie różnego rodzaju rezerw, preferując raczej rozwijanie produkcji lub usług głównie w drodze kosztownego i długotrwałego inwestowania nowych obiektów. W efekcie prowadzi to do obniżenia poziomu technicznego i efektów ekonomicznych niedostatecznie modernizowanej istniejącej bazy gospodarczej, zwiększenia kosztu rozwoju gospodarki, rozproszenia posiadanych środków oraz osłabie-